

РЕШЕНИЕ

№ 7198

гр. София, 10.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 12.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Любка Петрова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **6733** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 68 от Закона за защита от дискриминация /ЗЗДискр./.

Образувано е по жалба на Р. П. К. от [населено място] срещу Решение № 321/10.06.2020 г. на Пети специализиран заседателен състав към Комисията за защита от дискриминация /КЗД/, с което се установява, че спрямо Р. П. К. не е осъществена дискриминация по смисъла на чл. 4, ал. 2 от ЗЗДискр. По признак „увреждане“ от Национален осигурителен институт /НОИ/ и е оставена без уважение жалбата му с вх. № 44-00-2403/21.06.2018 г. по описа на КЗД.

В жалбата се релевират доводи, че жалбоподателят е третиран неравно в сравнение с други лица с еднакви трудови функции. Сочи, че стажът на инвалидната му пенсия не е зачетен в ЗХМ въпреки, че е посочил множество доказателства като трудови книжки, образци, които изпълняват функциите на трудови книжки. Представени били и УП-2 и УП-3, които описвали разплащателните ведомости, стажа и професията, които отговаряли на утвърдените образци, както и заповеди за назначаването и прекратяването на трудовото му правоотношение. Твърди, че е искал стажът му да бъде признат и сумиран към стажа на инвалидната му пенсия от трета категория труд, като е посочил лица, които отговарят на тези изисквания. Счита, че неправилно КЗД е приела, че не е конкретизирал дискриминационната норма, която е нарушена. Моли решението да бъде отменено.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се явява лично. Моли

жалбата му да бъде уважена. Твърди, че е представил документи, които категорично доказват неговото участие в дейността на завод „Хладилна мебел“ и същите отговарят на всички изисквания на закона. Счита, че след като НОИ допуска за разглеждане и пенсионира лица без разплащателни ведомости, само по представени по образци документи, то всички следва да бъдат третираны по еднакъв начин, а не да бъдат дискриминирани.

Ответникът – Комисия за защита от дискриминация, редовно уведомен, не се явяват и не се представляват. В представени писмени бележки процесуалния представител на КЗД оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна и процесното решение да бъде потвърдено. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар.

Заинтересованата страна – Национален осигурителен институт, се представляват от юрк. Г., която оспорва жалбата. Сочи, че искането на жалбоподателя К. е неотнормимо към предмета на спора, по съображения, изложени в писмени бележки.

Административен съд София-град, Второ отделение, 30-ти състав, след като обсъди релевираните с жалбата доводи, становищата на страните, и прецени събраните по делото писмени доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Производството пред административния орган е образувано по жалба на Р. П. К. до КЗД вх. № 44-00-2403/21.06.2018 г. /л. 9-12 от делото/, в която са наведени оплаквания, че НОИ е извършило пряка дискриминация по признак „увреждане“ на основание чл. 4, ал. 2 и чл. 4, ал. 3 от ЗЗДискр.

С разпореждане № 785/19.07.2018 г. на Председателя на КЗД /л. 59 от делото/, на основание чл. 9, чл. 54 и чл. 55, ал. 1, чл. 59 и чл. 60 от ЗЗДискр. във връзка с подадената жалба е образувана преписка № 337/2018 г., определен е състава на комисията и докладчика по преписката. С оглед съдържанието на жалбата, за пълното и обективно изясняване на фактическата обстановка по случая, в изпълнение на чл. 55 и сл. от ЗЗДискр. КЗД е реализирала предвидената в специалния закон процедура по проучване, като е изисквала и приложила по преписката становища от страните и доказателства от участниците в производството, подробно описани и обсъдени в обстоятелствената част на оспорваното решение. След приключване на проучването страните са уведомены писмено за възможността да се запознаят със събраните доказателства и да представят нови такива.

С писмо изх. № 44-00-3568/18.09.2018 г., изпратено до жалбоподателя Р. К., докладчика по преписката сочи, че след като се е запознал с жалбата и за да бъдат изпълнени изискванията на чл. 51, ал. 2, т. 4 на ЗЗДискр. следва К. да направи изложение на обстоятелствата, на които се основава. Прието е, че в жалбата се съдържат общи оплаквания относно несъвършенствата на законодателството, поради което в 7-дневен срок К. следва да уточни дискриминационния характер на кои разпоредби от КСО създават предпоставки за по-неблагоприятно третиране по признак „увреждане“, като изложи мотиви за това.

С молба вх. № 44-00-3631/25.09.2018 г. Р. К. е посочил, че НОИ е извършило пряка дискриминация по признак „увреждане“ спрямо него на основание чл. 4, ал. 2 и 3 от ЗЗДискр. С Разпореждане № 550714/213 от 13.12.2016 г. на ръководителя на „Пенсионно осигуряване“, издадено на осн. чл. 99, ал. 1, т. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ му е отказано да бъде извършено преизчисляване на личната пенсия за инвалидност поради общо заболяване по съображения, че не следва да му

бъде зачетен стажа за периода от 31.07.1990 г. – 01.07.1993 г., като не са кредитирани удостоверителни документи, а именно: УП-2 изх. № 11 от 08.10.1993 г. и УП-3 № 12 от 08.10.1993 г.

С писмо изх. № 14-20-68/17.09.2018 г., управителя на НОИ е уведомен за образуваното производство като при спазване на разпоредбите на чл. 55 и чл. 56 от ЗЗДискр. е дадена възможност за изразяване на становище като са указани документите, които следва да представи. В изпълнение на указанията на административния орган, в хода на административното производство с писмо вх. № 14-20-72 от 01.10.2018 г. са представени становище; Разпореждане № 34 от 24.10.2001 г.; Заявление вх. № 2110-21-725 от 27.10.2016 г.; Разпореждане № 550714/2013 от 13.12.2016 г.; Решение № 5204 от 10.08.2017 г. по адм. дело № 4300/2017 г. на АССГ; Решение № 3655 от 21.03.2018 г. по адм. дело № 11665/2017 г. на ВАС и Писмо изх. № 1029-21-11994#1 от 21.09.2018 г. на ТП на НОИ – С.-град.

Освен това, по преписката са представени още: Писмо вх. № 14-20-54/01.11.2019 г. директора на ТП на НОИ – С.-град, в което е посочено, че лицата И. Г. Н. и В. В. Н. не са пенсионери и НОИ не разполага с данни за положения от тях осигурителен стаж. За останалите две лица – И. Т. А. и И. С. Г. е посочено, че А. получава лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, отпусната с разпореждане на длъжностно лице по пенсионно осигуряване от 19.08.1998 г., ведно с приложено копие от него. Същият има 1 г. и 28 д. осигурителен стаж, положен по условията на втора категория труд, който не влияе на правото на пенсия, а само върху размера ѝ. Този стаж е трансформиран към трета категория и общият му стаж е 36 г., 8 м. и 7 д. За И. Г. е посочено, че същият получава лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване, отпусната с разпореждане на длъжностно лице по пенсионно осигуряване от 13.03.2002 г. ведно с копие от него. След отпускането на пенсията Г. работи и преизчислява пенсията си с положения осигурителен стаж. Към настоящия момент личната пенсия за инвалидност поради общо заболяване е изчислена от 14 г. и 1 д. стаж. В писмото е посочено още, че Р. К. получава пенсия за инвалидност поради общо заболяване и при определяне на продължителността на осигурителния стаж за правото и размера на пенсията, осигурителният стаж не се превръща от една категория в друга. По жалбите на жалбоподателят К. има решение на ВАС, което е окончателно и не подлежи на обжалване. В изпълнение указанията на Комисията предоставя информация за удостоверен осигурителен стаж на посочените лица.

Изготвен е доклад-заключение на докладчика по преписката П. К., с който изразява становище за направено изясняване на фактичката обстановка по спора и предлага насрочването на открито заседание по разглеждане на преписката.

Видно от приложения по делото протокол от 14.01.2020 г., съгласно чл. 60 и сл. от ЗЗДискр. е проведено открито заседание, за което страните са били надлежно призовани. В съответствие с чл. 62 от ЗЗДискр. на страните е била предоставена възможност да се помирят, изслушани са направените от присъстващите искания и изложените пред Комисията съображения по същество, предоставена е възможност за депозиране на заключителни писмени становища, като е обявено, че КЗД ще се произнесе с решение по преписката в законоустановения срок.

На 21.01.2020 г. постъпват писмени бележки с вх. № 44-00-182 от адв. И. Т. - пълномощник на жалбоподателя Р. П. К..

Въз основа на гореизложеното е постановено процесното Решение № 321 от 10.06.2020 г. на Комисията за защита от дискриминация, Пети специализиран

заседателен състав, с което е прието за установено, че спрямо Р. П. К. не е осъществена дискриминация по смисъла на чл. 4, ал. 2 от ЗЗДискр. по признак „увреждане“ от НОИ и е оставена без уважение жалбата му с вх. № 44-00-2403/21.06.2018 г. по описа на КЗД.

Решението е съобщено на жалбоподателя на 17.06.2020 г., а жалбата срещу него е подадена чрез КЗД до АССГ на 30.06.2020 г.

По делото е представено и писмо изх. № Ц1029-21-6261#1 от 20.10.2020 г. на директора на ТП на НОИ – С.-град, ведно с доказателства, по отношение на лицето Л. К. К., работила като леяр в ПК „Р.“ [населено място] през 1987 г. до 1990 г., а именно: Решение № РО-301/04.05.2015 г. на директора на ТП на НОИ – С.-град; Решение № 1629/10.03.2016 г. на АССГ, постановено по адм. дело № 5803/2015 г.; Решение № 6110/16.05.2017 г. на ВАС, постановено по адм. дело № 4216/2016 г.; Разпореждания за отпускане на социална пенсия за инвалидност и на лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване на Л. К. К.; Разпореждания за осъвременяване, преизчисляване и изменение на отпуснатите ѝ пенсии; Разпореждане, с което е постановен отказ за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на Л. К. К.; Разпореждане за възстановяване на неоснователно изплатена сума; Удостоверения УП-3 № 17/20.05.2014 г. и УП-2 № 41/18.09.1990 г., издадени от ПК „Р.“; Писмо изх. № К-07-1313#2/31.10.2014 г. та ТП на НОИ – С. област, с приложен Констативен протокол № 07/02.10.2014 г. за извършена проверка на разходите на ДОО на ПК „Р.“, [населено място], за проверяван период от 04.01.1987 г. до 31.07.1990 г. и Писмо изх. № 18/25.09.2014 г. от ПК „Р.“, съгласно което обр. УП-3 е изготвен въз основа на данните, посочени в трудовата книжка на Л. К. К..

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна - адресат на административния акт, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, в законоустановения 14 - дневен срок.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

Оспореното решение е постановено от компетентен орган, в рамките на неговата власт съгласно чл. 65, т. 1-3 във връзка с чл. 48, ал. 2, т. 3 във връзка с чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр.

При постановяване на решението е спазена изискуемата форма, съгласно чл. 66 от ЗЗДискр., като същото съдържа наименованието на органа, който го е издал, фактическите и правните основания за издаването му, диспозитивна част, пред кой орган и в какъв срок решението може да се обжалва.

Не са констатирани съществени нарушения на административнопроизводствените правила по отношение на жалбоподателя. Производството пред КЗД е образувано въз основа на подадена жалба от 21.06.2019 г. За изясняване на фактическата обстановка е извършена процедура по проучване по смисъла на чл. 55 от закона. Изискани са становища и обяснения по изложените оплаквания в производството по реда на чл. 55 - 59 от ЗЗДискр. Дадена е възможност да се представят доказателства. В съответствие с чл. 60, ал.1 от ЗЗДискр. докладчикът е изготвил заключение. Не се споделят доводите на жалбоподателя, че КЗД не е намерила време повече от година да го уведоми, че може да разгледа становището на Комисията, тъй като за извършване на проучването Р. К. е уведомен и му е дадена възможност да се запознае със събраните по делото доказателства, същия е уведомен и за насроченото за 14.01.2020 г. заседание, като на 21.01.2020 г. е депозирал писмена защита. Не са налице съществени

процесуални нарушения, доколкото правото на защита на жалбоподателя не е ограничено.

Съдът приема, че установената от КЗД фактическа обстановка, подробно отразена в обжалваното решение, изцяло кореспондира със събраните в хода на административното производство доказателства.

За да бъде квалифицирано дадено деяние като дискриминационно трябва да има за резултат нарушаване на принципа на равенство и да е обусловено от защитен признак по смисъла на чл. 4, ал.1 от ЗЗДискр. Затова първо, лицето, което твърди, че е жертва на дискриминация, следва да докаже наличието на дискриминация и второ, лицето, за което се твърди, че дискриминира да не успее да опровергае извода за неравното третиране.

Доказването на дискриминация изисква първо, да се установи факта на неравно третиране, на сравнимост на ситуацията, на защитения признак, както и на различието по този признак със сравняваните лица и второ, да се докажат факти, от които може да се направи обосновано предположение за възможно осъществяване на неравно третиране поради защитен признак, т. е. за причинната връзка между спорното третиране и защитения признак.

Разпоредбата на чл. 4, ал. 1 ЗЗДискр. въвежда забрана за всяка пряка или непряка дискриминация, основана на посочените в закона признаци. Пряка дискриминация е всяко по-неблагоприятно третиране на лице на основата на признаците по ал. 1, отколкото се третира, било е третирано или би било третирано друго лице при сравними сходни обстоятелства. Непряка дискриминация е поставяне на лице на основата на признаците по ал. 1 в по-неблагоприятно положение в сравнение с други лица чрез привидно неутрална разпоредба, критерий или практика, освен ако тази разпоредба, критерий или практика е обективно оправдан/а с оглед на законова цел и средствата за постигане на целта са подходящи и необходими.

За да се констатира наличието на дискриминация, е необходимо да има лице - база за сравнител, поставено в по-благоприятни условия от жалбоподателя на основата на признаците по ал. 1 на чл. 4 от закона или чрез привидно неутрална разпоредба, критерий или практика. Сравнението, в този смисъл, се приема като основен и задължителен елемент от фактически състав на всеки един от двата вида дискриминация и липсата му е основание да се приеме, че не е налице по-неблагоприятно третиране на жалбоподателя спрямо друго лице при сравними сходни обстоятелства или чрез привидно неутрална разпоредба, критерий или практика. За прилагане в производството за защита от дискриминация на оборимата презумпция по чл. 9 от ЗЗДискр. за нарушаване на принципа за равно третиране, е нужно страната, която твърди, че е дискриминирана, да установи в производството факти, въз основа на които да се изгради предположение, че спрямо нея е извършена дискриминация. Едва при наличието на такива факти настъпва разместването на доказателствената тежест като ответникът е вече този, който следва да обори посредством пълно и главно доказване презумпцията за нарушаване на принципа за равно третиране, привеждайки доказателства за обратното. Изхождайки от това нормативно положение на жалбоподателя с Определение от 13.08.2020 г. му се указа, че следва да установи по делото обстоятелства, от които извежда оплакването си за осъществена спрямо него дискриминация. Доказателства в тази насока не се ангажираха.

В случая от събраните по делото доказателства не може да се обоснове

предположение, че спрямо жалбоподателя е осъществена дискриминация от страна на НОИ. В процеса не се доказаха твърденията на жалбоподателя, че е третиран неравно. Съгласно чл. 40, ал. 1 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж (Загл. изм. - ДВ, бр. 19 от 2003 г.) осигурителният стаж се установява с данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО, с трудови, служебни, осигурителни книжки и с документ по утвърден образец. Съгласно ал. 2 осигурителният доход, върху който са внесени или дължими осигурителни вноски, се установява с данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО или с осигурителна книжка, както и с документ по утвърден образец. На основание императивната норма на чл. 40, ал. 3 от Наредбата документите по ал. 1 и 2 се издават въз основа на ведомости за заплати, други разходооправдателни документи и договори за възлагане на труд. В конкретния случай по повод подаденото заявление за преизчисляване от 27.10.2016 г. е била извършена проверка на Завод „Хладилна мебел“, като в хода ѝ е установено, че за претендиращия период от 31.07.1990 г. до 01.07.1993 г. Р. К. не фигурира в разчетно-платежната ведомост, т.е не е работил при горесцитирания осигурител, следователно той не отговаря на изискванията за зачитане на осигурителен доход.

На следващо място съдът счита, че условията за преизчисляване на пенсиите за инвалидност са ясни, като съгласно чл. 23, ал. 1 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж, когато лицето има осигурителен стаж от различни категории, при определянето на продължителността му за правото и размера на пенсията за инвалидност поради общо заболяване осигурителният стаж не се превръща от една категория в друга. Следователно след като заявлението на Р. К. е касало зачитането на осигурителния доход и преизчисляването на пенсията, а не категоризирането на труда на К., няма как спазването на това законово изискване да води до дискриминация.

За зачитането на първа или втора категория е необходимо първо да бъде доказано, че лицето е полагало труд при конкретния осигурител, в определен период от време, въз основа на разплащателни ведомости. по чл. 40, ал. 3 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж. На следващо място следва да се докаже и изпълнението на изискванията на Правилник за категоризиране на труда при пенсиониране (отм. 01.01.2000 г.). В този смисъл дори и да бъде доказано, че на лицата посочени за сравнение от жалбоподателя е отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст, въз основа на положен категориен труд, това не означава, че жалбоподателят е третиран неравноправно, тъй като спецификите за всеки отделен случай са различни.

В процесния случай жалбоподателят не е представил доказателства, от които може да се направи обоснован извод, че при сравними сходни обстоятелства с други лица, е имало по - неблагоприятно третиране на основата на някой от признаците, посочени в чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр. или на друг признак, установен в закон или в международен договор или чрез привидно неутрална разпоредба, критерий или практика.

Липсата на установени по делото предпоставки, от които да се изведе предположение за осъществена спрямо жалбоподателя дискриминация по признак „увреждане“, обуславя извод за неоснователност на жалбата. Същата правилно е оставена без уважение от Комисията за защита от дискриминация, съгласно правомощието ѝ по чл. 65, т.5 от ЗЗДискр.

С оглед изхода на спора и доколкото от процесуалния представител на

ответника е претендирано присъждане на юрисконсултско възнаграждение, то жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответника сумата в размер на 100 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 78, ал.8 от ГПК във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 30-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. П. К. от [населено място] срещу Решение № 321/10.06.2020 г. на Пети специализиран заседателен състав към Комисията за защита от дискриминация.

ОСЪЖДА Р. П. К., ЕГН [ЕГН] да заплати на Комисията за защита от дискриминация юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София - град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: